

fremhæver her, synes de mig undertiden at gaa noget imod ham selv. Han fremhævede først, at han kunde forstaa, at den høitærede Minister vilde gaa ind paa Vnndringsforslaget under Nr. 1, fordi det gav Ministeren en større Myndighed, men saa endte han sit Foredrag med at udtale, at dersom det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgtreds (Scharling), blev vedtaget, vilde han stille Vnndringsforslag dertil og endog saa give Ministeren en større Myndighed (Berg: Nei, Rigsdagen!). So, give Ministeren større Myndighed, det vilde blive. Følgen deraf. Dernæst har han stadig stor Omhyggelighed for Årsens. Jeg veed ikke, om det er de Hensyn, man bør have for Die. Man pleier her altid at have for Die Hensynet til en hel Egn (Berg: Ja, Årsens og Omegn!), og jeg tror ikke før at have hørt saadanne Hensyn blive bragte frem. Dernæst talte han om den større Beføstning, det vilde blive, fordi der maatte blev en Bue paa selve Banen. Jeg synes, at det er i højeste Grad forunderligt; thi naar der er kommen Annobning fra en Egn om at faae en Bue paa en Bane, er det et Bævi paa, at den Baneretning vil blive den mest rentable. Vi have mange Baner heri Landet, som ere meget buede. Jeg skal minde det ærede Medlem om Banen fra Randers til Aarhus. Ingen af os tvivler vel om, at denne Baneretning er meget heldig anlagt, og jeg tænker, det Samme vil blive Tilfældet her. Jeg er aldeles uinteresseret i denne fynske Banes Anlag, men jeg kan ikke indse rettere, end at naar man tager Hensyn til, hvad Beboerne ønske, kan man ikke gjøre noget bedre. Jeg stemmer derfor for Forslaget.

Berg: Med Hensyn til det Sidste skal jeg sige til det ærede Medlem, at vil han tage Hensyn til, hvad Beboerne ønske, skulde han give Beboerne Tid til at komme frem med deres Ønsker, men det er det, han ikke vil. Dernæst forundrede det ærede Medlem sig saa meget over mig og syntes, at jeg kom i Modsigelse med mig selv. Han mente, at jeg gjorde Indvending imod den større Myndighed, Ministeren skulde have efter det under Nr. 1 stillede Vnndringsforslag, men dog vilde gaa med til at give Ministeren en større Myndighed ved et eventuelt Vnndringsforslag til det af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgtreds (Scharling) stillede Vnndringsforslag. Er det det ærede Medlem, der har set ret, eller er det mig? Naar jeg har foreslaaet, at Ordene „til et Punkt paa de sydfynske Statsbaner“ bleve forandrede til „til et Punkt paa de fynske Statsbaner eller til et Punkt paa Svendborg-Odensebanen“, bliver det ubærøst af Vnndringsforslaget, som derefter siger „som nærmere bliver at bestemme paa Finantsloven for 1882—83.“ Men da Ministeren, saavidt jeg veed, endnu ikke ene kommer til at bestemme Finantslovens Indhold,

men det ster af Lovgivningsmagten, forstaaer jeg ikke, hvor det ærede Medlem vil hen med sin større Bemyndigelse til Ministeren.

Roch: Jeg kan ikke unblade at fremhæve den Modsigelse, hvori det ærede Medlem fra Kolding (Berg) kom i sin hele Argumentation. Jeg tror ikke, at jeg gjør ham nogen Uret, naar jeg betragter ham som en Modstander af Lovforslaget, saaledes at han altsaa ikke vil gaa ind paa Bygningen af denne Bane fra Årsens, men desuagtet høre vi ham tale for meget videre gaaende Planer med Hensyn til Baneanlæg paa Fyn, idet han allerede er langt ude over det Standpunkt, hvorpaa vi Andre staa, og er især med at bygge en Bane fra Kinge til Nyborg. Han betragter det igunden som givet. Jeg accentuerer kun denne Modsigelse. Ligeledes forekommer det mig, at det ærede Medlem gjør sig styblig i nogen Modsigelse, naar han i det ene Øieblik taler om varm Interesse for Kjøbstaden Årsens — og jeg betlager, at han ikke har saa varm en Interesse for Kjøbstaden Dens: — men samtidig med, at han har denne varme Interesse for Årsens, dog vil gjøre Sit til, at Årsens slet ingen Bane faar; det forekommer mig at være noget modsigende, men der er endnu en Modsigelse, som det ærede Medlem gjorde sig styblig i. Naar det ærede Medlem saa sterkt accentuerede Kjøbstadinteresserne, Noget, jeg meget ønsker, at det ærede Medlem vilde gjøre og havde gjort i mange andre Ting, saa glemmer det ærede Medlem ganske det mellemliggende Lands Interesse, og jeg er nu overbevist om, at, naar man spørger dem ude paa Landet, saa faar man meget forskellige Svar paa det Spørgsmaal, idet Svaret i den Slags Spørgsmaal i Reglen er, som man bliver spurgt. Det have vi set tidligere, naar Sager angaaende Jernbaneanlæg paa Fyn have været fremme, at man har kunnet faae alle mulige Svar og Ønsker frem, alt efter som man lægger det til Rette for de Paagjældende, der skulle svare. Jeg beder det ærede Medlem imidlertid ogsaa tage Hensyn til Landdistrikterne, som ligge mellem Årsens og Statsbanen. Det forekommer mig ikke, at det for det Landdistrikt — jeg under Årsens alt mulig Godt — kan være ganske ligegyldigt, om den Konkurrence, som Distriktet kunde have Fordel af, bliver etableret mellem Dens og Årsens, bliver besværliggjort, naar de skulle til Dens. Det ærede Medlem synes at have Tilbøjelighed, kjøndt jeg ikke tror, at han, naar det kommer til Stykket, vilde anlægge denne Bane, til at vanskeliggjøre dem at komme saa nemt dertil, som det med rimelig Beføstning kunde ventes. Naar det ærede Medlem dernæst fandt det meget naturligt, at jeg ikke havde Noget imod at give Ministeren en Bemyndigelse til at vælge et andet Tilfynningspunkt østligere end Tommerup og som Grund fremdrog min særlige